Pregaria.cat

Entrada

Vers un amor trencador (I)

Extravagant notícia

“Per aquells dies sortí un edicte de Cèsar August, ordenant que es fes el cens de tot l’imperi.” (Evangeli de Lluc, 2,1).

Ja hi som, Jacob, ja hi tornen aquests romans a fer-nos desplaçar en uns temps tan difícils com els nostres, per controlar-nos, i sobretot per augmentar les contribucions. Que ningú s’escapi del seu poder, del seu domini, i sobretot de pagar. Poc que tenim, i ens escuren fins a empobrir-nos del tot.

I tu, Josep, que en penses d’una noticia tan extravagant com la que hem sentit, quan sortíem de la sinagoga ?

Maria està ja molt avançada. Serà un llarg camí, molt fatigós, molt pesat per a ella. Em sap greu.

Anirem, però, a Betlem. Farem el camí. Mirarem de descansar el que calgui. Déu no ens abandonarà.

Ja comencen a sonar les sirenes de la gran festa, de la gran tómbola, de Nadal. La publicitat s’allarga cada dia una mica més. Els poders econòmics tenen posada l’esperança en què enguany tindran uns beneficis almenys un 5% superiors als de l’any passat. Cal mantenir l’Imperi, les seves guerres, les seves fortunes i interessos. S’espera que molta gent surti a fer camí, vers l’aventura estrident, vers altres països i continents.

Ara s’acosta el temps que tothom ha d’estar content per obligació, ha de regalar, ha de felicitar encara que no en tingui ganes. Ho ha dit el Cèsar, que vol fer llurs comptes i constatar que la gent, finalment, i potser a contracor, fa el que dicta el sistema.

I tu, què faràs?, sortiràs?. Quin camí faràs ?.

El de l’Imperi?, o aquell que van fer Josep i Maria, portant Jesús dintre seu?.

Perquè cal recordar que avui en dia hi ha dues formes ben diverses de viure el Nadal. Aquella que dicta l’imperi, i aquella que acompanya a Josep, Maria i Jesús. Són incompatibles. No només per part de Déu, sinó sobretot per les motivacions interessades de l’imperi.

Posem-nos en camí, des d’ avui, amb Josep i Maria. I deixem-nos de romanços Amen..